

Ormas beeldend werken thuis Clim Slaats

woensdag 30 oktober 2024

Ormas, 8 jaar, Turkse ouders, wonen al lang in Nederland (tweede generatie), een kleiner broertje van 4 jaar.

Vorbereiding van de afspraak

Tijdens de ouder/kind avond heb ik Ormas en de ouders gevraagd of zij wilde meewerken aan mijn onderzoek van de master kunsteducatie.

Ze waren enthousiast, we hebben een paar weken later een afspraak gemaakt.

Vorbereiding met Ormas op school:

Ormas weet meteen wat hij allemaal voor materiaal en gereedschap mee gaat nemen.

Figuurzagen, dik en dun karton, papier verschillende kleuren, pastel krijtjes, twee doosjes, 4 potloden. De fotocamera vindt hij interessant, hij maakt alvast een foto.

Het bezoek

Om 15 uur woensdag kom ik met de tas aan de deur. Ormas, vader en broertje doen open. Ik ben 5 minuten te vroeg, moeder is er nog niet.

Ik doe mijn schoenen uit in de gang en krijg slippers aangeboden.

Ormas is enthousiast en we zoeken in de huiskamer een plek om te werken. Hij besluit dat aan tafel de beste plek is, want op de bank met de lage tafel drinken ze altijd thee met het bezoek.

Ik krijg koffie en koeken.

We leggen alle spullen op de tafel, intussen komt moeder thuis.

Ormas vertelt waar iedereen gaat zitten. Hij is zo enthousiast dat hij niet goed weet waar hij moet beginnen en wie waar moet gaan zitten. We zoeken allemaal onze plek aan de grote tafel. Hij weet meteen wat we gaan maken, groot en hoog. Het moet de Eiffel toren worden. Hij vertelt dat pappa daar ooit geweest is.

Als vanzelf gaan we aan de slag, iedereen doet mee.

Het broertje tekent de Eiffel toren en plakt een boekje.

Papa gaat met dik karton een stevig fundament bouwen.

Moeder werkt mee met het verhaal van Orman.

Hij verzint steeds wat er nog moet komen.

Een restaurant bovenin, hekjes dat je er niet af valt.

Straten, hotel, stoplichten, mensen, fietspad enz.

Ik bouw ook onderdelen die ter sprake komen.

We werken met z'n vijven, gedreven, en met veel plezier.

Er wordt gelachen en overlegt wat waar moet komen, we helpen elkaar als er iets vast gehouden moet worden of als even iets niet meteen lukt. Intussen kletsen we ontspannen. We hebben het over de familie, waar ze wonen. Oma woont in Eindhoven. Orman noemt landen die hij kent. Ze hebben familie in Duitsland, Engeland en ook in Japan.

Ormas geniet zichtbaar van alles wat ontstaat, geeft iedereen veel complimenten.

“Mooi”, roept hij als iemand iets af heeft

wat aan de Eiffel toren toegevoegd kan worden.

Hij maakt af en toe foto's.

Hij is erg tevreden over het resultaat wat we samen gemaakt hebben.

Hij tilt de Eiffel toren in mijn auto.
Ze zwaaien me uit.

Hij is blij dat het werk naar school gaat,
want daar wil hij graag tegen een paar kinderen
uit zijn klas vertellen wat we thuis hebben gedaan/gemaakt.

Reflectie.

Vandaag was het zeer bijzonder dat vader en moeder samen meteen mee gingen werken. De ervaring van het samen werken aan dit 'project' voelde als enorm verbindend. Zonder al te veel woorden. Vader sprak Turks met het kleine broertje en was niet veel aan het woord, ook het broertje werkte in stilte. Ormas was het meest aan het woord. Hij genoot ervan om iedereen aan het werk te zetten, werkte zelf ook gedreven.

Bij de eerste huisbezoeken was ik van tevoren bezig met welke achtergrond het kind heeft. Ik kom er steeds meer achter dat het voor mij niet meer uitmaakt van welke cultuur het kind afkomstig is. Dat is bijna geen issue meer.

Waar ik bij eerdere bezoeken nog graag het gesprek wilde sturen op de culturele verschillen, hoef ik nu alleen het gesprek te volgen. Tijdens het beeldend werken thuis komt vanzelf een gesprek op gang.

Het gaat meer over de verbinding die ontstaat wanneer ik binnenkom. Achter elke deur zit een ander verhaal.

Hoe stemmen we op elkaar af.

Telkens merk ik dat wanneer het kind in 'the lead' is het werken bijna vanzelf gaat.

Wat ik me afvraag

Is het belangrijk om van tevoren te weten wat de afkomst van het kind is waar ik op thuisbezoek ga?

Wanneer ik binnenstap bij het thuisbezoek is er al meteen een warme ontvangst voelbaar. Ligt dit aan het feit dat ik aandacht geef aan hun kind met dit thuisbezoek?

Ook tijdens dit 3^e thuisbezoek regelt al bij binnenkomst het kind wat we gaan doen. Ligt dit aan de voorbereiding die we op school hebben gedaan?

Wat ik meeneem

Het afstemmen op de situatie achter de voordeur is altijd weer anders. Wanneer ik het kind volg kom ik er meteen achter hoe te handelen in dit huis. Mijn houding is in eerste instantie wat terughoudend. Het kind weet wat te doen, neemt de stappen om te beginnen met werken thuis. Ik volg daarin het kind, begeleid even of doe suggesties waar het kind moeilijk keuze kan maken en stem af op ouders die aanwezig zijn.